

2324**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia 11 października 2004 r.

w sprawie zwalczania klasycznego pomoru świń²⁾

Na podstawie art. 61 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób i tryb postępowania:
 - a) przy podejrzeniu klasycznego pomoru świń, zwanego dalej „chorobą”,
 - b) przy stwierdzaniu choroby;
- 2) sposób i warunki określania obszaru zapowietrzonego i zagrożonego;
- 3) środki stosowane w celu zwalczania choroby;
- 4) sposób czyszczenia i odkażania;
- 5) warunki i sposób ponownego umieszczania świń w gospodarstwie.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) świnia — zwierzę z rodziny *Suidae*;
- 2) dzik — świnie, która nie jest utrzymywana w gospodarstwie;
- 3) instrukcja diagnostyczna — instrukcję określoną w decyzji 2003/422/WE z dnia 26 maja 2003 r. za-

twierdzącej podręcznik diagnostyczny dotyczący klasycznego pomoru świń (Dz. Urz. WE L 143 z 11.06.2003);

- 4) świnia podejrzana o chorobę lub zakażenie — świnie, u której za życia lub po śmierci występują objawy kliniczne lub zmiany patologiczne wskazujące na chorobę lub zakażenie, albo świnie, co do której powzięto podejrzenie wystąpienia choroby lub zakażenia na podstawie wyników badań laboratoryjnych przeprowadzonych zgodnie z instrukcją diagnostyczną;
- 5) świnia chora lub zakażona — świnie, u której za życia lub po śmierci urzędowy lekarz weterynarii stwierdził chorobę na podstawie objawów klinicznych, zmian patologicznych lub wyników badań laboratoryjnych przeprowadzonych zgodnie z instrukcją diagnostyczną;
- 6) gospodarstwo kontaktowe — gospodarstwo, do którego choroba mogła zostać przeniesiona z ogniska choroby albo z gospodarstwa, w którym podejrzewa się chorobę;
- 7) obszar o wysokim zagęszczeniu świń — obszar o promieniu 10 km wokół gospodarstwa, w którym znajdują się świnie chore lub zakażone, podejrzane o chorobę lub zakażenie oraz w którym zagęszczenie świń jest większe niż 800 świń na km², a ponadto gospodarstwo to jest położone w powiecie, na obszarze którego zagęszczenie świń jest wyższe niż 300 świń na km², lub w odległości nie większej niż 20 km od granic takiego powiatu.

§ 3. 1. Powiatowy lekarzy weterynarii po otrzymaniu zawiadomienia o podejrzeniu choroby w gospodarstwie podejmuje następujące czynności, mające na celu wykrycie albo wykluczenie choroby:

- 1) sporządza spis wszystkich świń, z podziałem na kategorie wiekowe, określając liczbę świń padłych, podejrzanych o chorobę lub zakażenie; dane w spisie uaktualnia się, uwzględniając urodzenia oraz padnięcia świń do dnia stwierdzenia albo wykluczenia choroby;

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń (Dz. Urz. WE L 316 z 01.12.2001).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszym rozporządzeniu, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

2) przeprowadza:

- a) dochodzenie epizootyczne,
- b) kontrolę prawidłowości oznakowania świń i prowadzenia księgi rejestracji, które są określone w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt;

3) zakazuje:

- a) wyprowadzania świń z pomieszczeń, w których są utrzymywane, lub nakazuje utrzymywanie ich w gospodarstwie w miejscu wykluczającym kontakt z pozostałymi świniami,
- b) wprowadzania świń do gospodarstwa oraz może zakazać wprowadzania do gospodarstwa lub wyprowadzania z gospodarstwa innych zwierząt;

4) nakazuje:

- a) przeprowadzenie dezynsekcji lub deratyzacji, jeżeli to konieczne,
- b) stosowanie określonych środków dezynfekujących przy wejściach i wyjściach, wjazdach i wyjazdach z gospodarstwa oraz z pomieszczeń, w których są utrzymywane świnię,
- c) zachowanie zasad higieny niezbędnych do ograniczenia ryzyka szerzenia się choroby, w szczególności odkażanie rąk i obuwia przez osoby wchodzące do gospodarstwa lub z niego wychodzące,
- d) oczyszczenie i odkażenie środków transportu przed opuszczeniem przez nie gospodarstwa.

2. Powiatowy lekarz weterynarii wyraża na piśmie zgodę na:

1) przemieszczanie:

- a) osób do gospodarstwa oraz z gospodarstwa, w którym są utrzymywane świnię podejrzane o chorobę lub zakażenie,
- b) środków transportu do gospodarstwa lub z gospodarstwa, w którym są utrzymywane świnię podejrzane o chorobę lub zakażenie;

2) wynoszenie lub wywożenie z gospodarstwa zwłok świń, mięsa świń, materiału biologicznego świń, środków żywienia zwierząt, ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego oraz nawozów naturalnych w rozumieniu przepisów o nawozach i nawożeniu, które mogłyby przenieść czynnik zakaźny.

3. Niedopuszczalne jest wynoszenie lub wywożenie z gospodarstwa mięsa świń podejrzanych o chorobę lub zakażenie oraz materiału biologicznego tych świń przeznaczonego do handlu.

4. Środki, o których mowa w ust. 1—3, stosuje się do dnia wykluczenia choroby przez powiatowego lekarza weterynarii.

5. Dochodzenie epizootyczne, oprócz ustaleń, o których mowa w art. 42 ust. 7 ustawy z dnia 11 mar-

ca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, ma na celu ustalenie dróg przemieszczania osób, zwierząt, zwłok zwierzęcych, środków transportu, sprzętu oraz przedmiotów, które mogą przyczynić się do szerzenia się choroby.

6. Powiatowy lekarz weterynarii może zastosować środki przewidziane w § 4, jeżeli wymaga tego sytuacja epizootyczna, w szczególności gdy gospodarstwo jest położone na obszarze o wysokim zagęszczeniu świń.

§ 4. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia choroby w gospodarstwie wyznacza je jako ognisko choroby oraz:

1) przeprowadza dochodzenie epizootyczne, w tym pobiera, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, reprezentatywną ilość próbek od świń zabitych i wysyła je do badań laboratoryjnych;

2) nakazuje i nadzoruje:

a) niezwłoczne zabicie wszystkich świń,

b) zniszczenie:

— zwłok świń,

— materiału biologicznego świń, pobranego w okresie od dnia prawdopodobnego wprowadzenia czynnika zakaźnego do gospodarstwa do dnia stwierdzenia choroby w tym gospodarstwie,

— mięsa świń poddanych ubojowi w okresie od dnia prawdopodobnego wprowadzenia czynnika zakaźnego do gospodarstwa do dnia stwierdzenia choroby w tym gospodarstwie,

w sposób określony w rozporządzeniu 1774/2002/WE z dnia 3 października 2002 r. wprowadzającym przepisy zdrowotne odnoszące się do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 273 z 10.10.2002),

c) zniszczenie wszystkich materiałów i substancji, które mogły zostać skażone, chyba że poddano je obróbce zapewniającej zniszczenie wirusa choroby,

d) zniszczenie przedmiotów jednorazowego użytku, które mogły zostać skażone, w tym wykorzystywanych przy uboju,

e) czyszczenie i odkażenie, a jeżeli to konieczne także dezynsekcję, pomieszczeń, w których były utrzymywane świnię, środków transportu używanych do transportu świń lub ich tusz oraz przedmiotów, sprzętu, ściółki, obornika i gnojowicy, które mogły być skażone;

3) wysyła próbki, pobrane zgodnie z instrukcją diagnostyczną, do badań laboratoryjnych w celu określenia serotypu wirusa choroby — w przypadku pierwotnego ogniska choroby.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c i d, przeprowadza się zgodnie z instrukcjami powiatowego lekarza weterynarii.

§ 5. 1. Powiatowy lekarz weterynarii może odstąpić od stosowania przepisów § 4 ust. 1 pkt 2 lit. a i lit. b tiret drugie, jeżeli chorobę stwierdzono w laboratorium, ogrodzie zoologicznym, rezerwacie przyrody lub na ogrodzonym obszarze, na którym są utrzymywane świnie na potrzeby prowadzenia podstawowych lub stosowanych badań naukowych lub do celów związanych z ochroną gatunków lub rzadkich ras hodowlanych.

2. Powiatowy lekarz weterynarii może, w celu umożliwienia zakończenia tuczu świń, odstąpić od stosowania środków, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 2 lit. a, w stosunku do świń utrzymywanych w sposób wykluczający przeniesienie czynnika zakaźnego od świń chorych lub zakażonych.

3. Powiatowy lekarz weterynarii określa sposób postępowania w przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz informuje Głównego Lekarza Weterynarii o wystąpieniu takich przypadków.

4. Główny Lekarz Weterynarii informuje Komisję Europejską o wystąpieniu przypadków, o których mowa w ust. 1 i 2.

§ 6. 1. Powiatowy lekarz weterynarii, w celu stwierdzenia albo wykluczenia choroby, pobiera, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, próbki od świń zabitych, które były utrzymywane w gospodarstwie kontaktowym.

2. Powiatowy lekarz weterynarii stosuje w gospodarstwach kontaktowych:

- 1) środki, o których mowa w § 3, do dnia wykluczenia choroby;
- 2) środki, o których mowa w § 4, jeżeli wymaga tego sytuacja epizootyczna.

§ 7. 1. Powiatowy lekarz weterynarii, wojewoda albo minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku wyznaczenia ogniska choroby, określa obszar:

- 1) zapowietrzony, o promieniu co najmniej 3 km;
- 2) zagrożony, sięgający co najmniej 7 km poza obszar zapowietrzony.

2. Obszar zapowietrzony i zagrożony określa się, uwzględniając:

- 1) wyniki dochodzenia epizootycznego;
- 2) warunki geograficzne i geodezyjne;
- 3) lokalizację i odległości pomiędzy gospodarstwami, w których są utrzymywane świnie;
- 4) drogi przemieszczania świń;
- 5) lokalizację rzeźni oraz miejsc, w których świnie mogą być zabijane lub poddawane ubojowi;
- 6) środki transportu i sprzęt wykorzystywany do przemieszczania świń, w szczególności transpor-

towanych do rzeźni, oraz liczbę osób nadzorujących przemieszczanie świń wewnątrz tych obszarów.

§ 8. 1. Powiatowy lekarz weterynarii sporządza niezwłocznie w obszarze zapowietrzonym spis wszystkich gospodarstw, w których są utrzymywane świnie.

2. Powiatowy lekarz weterynarii w terminie 7 dni od dnia określenia obszaru zapowietrzonego:

- 1) przeprowadza badanie kliniczne wszystkich świń utrzymywanych w gospodarstwach objętych spisem;
- 2) kontroluje prawidłowość oznakowania świń i prowadzenia księgi rejestracji.

§ 9. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w obszarze zapowietrzonym:

- 1) zakazuje:
 - a) wywożenia świń oraz materiału biologicznego świń z gospodarstwa,
 - b) transportu świń po drogach publicznych lub prywatnych, z wyłączeniem dróg w gospodarstwie, jeżeli jest to konieczne;
- 2) nakazuje:
 - a) niezwłoczne oczyszczenie, odkażenie i dezynsekcję środków transportu oraz sprzętu używanego do transportu:
 - zwierząt,
 - tusz,
 - środków żywienia zwierząt,
 - obornika i gnojowicy,
 - przedmiotów,które mogą spowodować szerzenie się choroby,
 - b) zachowanie zasad higieny niezbędnych do ograniczenia ryzyka szerzenia się choroby, w szczególności odkażenie rąk i obuwia przez osoby wchodzące do gospodarstwa lub z niego wychodzące,
 - c) niezwłoczne powiadomienie go przez posiadacza świń o wszystkich przypadkach świń padłych lub chorych w gospodarstwie.

2. Powiatowy lekarz weterynarii wyraża zgodę na:

- 1) przywożenie do gospodarstwa lub wywożenie z gospodarstwa zwierząt innych niż świnie;
- 2) ponowne użycie środka transportu po sprawdzeniu, że czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, zostały przeprowadzone w sposób prawidłowy.

3. Przepisu ust. 1 pkt 1 lit. b nie stosuje się do drogowego lub kolejowego transportu świń bez rozładunku lub postojów w obszarze zapowietrzonym, a także do transportu świń pochodzących spoza ob-

szaru zapowietrzonego, przewożonych w celu niezwłocznego dokonania ich uboju w rzeźni znajdującej się na tym obszarze.

4. Powiatowy lekarz weterynarii może, po upływie 30 dni od dnia zakończenia wstępnego czyszczenia i odkażania, wyrazić zgodę na wywóz świń z gospodarstwa bezpośrednio do:

- 1) wyznaczonej przez niego rzeźni, w celu niezwłocznego dokonania ich uboju, przy czym, jeżeli jest to możliwe — do rzeźni znajdującej się na obszarze zapowietrzonym lub zagrożonym; tusze świń przetwarzają się pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii;
- 2) zakładu prowadzącego działalność w zakresie przetwarzania, wykorzystywania lub usuwania ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego, w celu niezwłocznego zabicia tych świń; zwłoki świń przetwarzają się pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii;
- 3) innych miejsc znajdujących się na obszarze zapowietrzonym, jeżeli jest to konieczne; przepisy § 5 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

5. Powiatowy lekarz weterynarii może wyrazić zgodę, o której mowa w ust. 4, jeżeli:

- 1) przeprowadził w gospodarstwie badanie kliniczne świń, w tym wszystkich świń, które mają być wywiezione, obejmujące zwłaszcza dokonanie pomiaru temperatury ich ciała, oraz stwierdził prawidłowość oznakowania świń i prowadzenia księgi rejestracji;
- 2) pobrał od świń przeznaczonych do uboju lub zabicia, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, próbki do badań w celu wykrycia albo wykluczenia choroby;
- 3) na podstawie badań, o których mowa w pkt 1 i 2, nie stwierdzono choroby.

6. Jeżeli powiatowy lekarz weterynarii wyraził zgodę, o której mowa w ust. 4:

- 1) świnie przewozi się w zaplombowanych przez tego lekarza środkach transportu;
- 2) po zakończeniu transportu środki transportu i sprzęt użyty do transportu świń niezwłocznie czyszczy się i odkaża.

7. Jeżeli powiatowy lekarz weterynarii wyraził zgodę, o której mowa w ust. 4 pkt 1:

- 1) lekarz ten informuje powiatowego lekarza weterynarii, właściwego ze względu na miejsce położenia rzeźni, o zamiarze przywozu świń;
- 2) powiatowy lekarz weterynarii, właściwy ze względu na miejsce położenia rzeźni, informuje tego lekarza o przybyciu świń do rzeźni.

8. W rzeźni:

- 1) świnie, o których mowa w ust. 4 pkt 1, są przetrzymywane i poddawane ubojowi oddzielnie od innych świń;
- 2) powiatowy lekarz weterynarii przeprowadza badanie przed- i poubojowe, ze szczególnym uwzględnieniem występowania oznak choroby.

9. Mięso pozyskane ze świń, o których mowa w ust. 4 pkt 1, jest:

- 1) oznakowane znakiem określonym w przepisach o wymaganiach weterynaryjnych w zakresie handlu świeżym mięsem i produktami mięsnymi lub
- 2) przetwarzane w zakładzie wyznaczonym przez tego lekarza, w sposób określony w przepisach, o których mowa w pkt 1;
- 3) przewożone w środkach transportu zaplombowanych przez powiatowego lekarza weterynarii, w przypadku transportu do zakładu, o którym mowa w pkt 2.

§ 10. Powiatowy lekarz weterynarii, po upływie 30 dni od dnia określenia obszaru zapowietrzonego, na uzasadniony wniosek posiadacza świń, biorąc pod uwagę minimalne warunki utrzymywania świń, może pozwolić na wywóz świń z gospodarstwa bezpośrednio do:

- 1) wyznaczonej przez niego rzeźni, w celu niezwłocznego dokonania ich uboju, przy czym jeżeli jest to możliwe — do rzeźni znajdującej się na obszarze zapowietrzonym lub zagrożonym; tusze świń przetwarzają się pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii;
- 2) zakładu prowadzącego działalność w zakresie przetwarzania, wykorzystywania lub usuwania ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego, w celu niezwłocznego zabicia tych świń; zwłoki świń niszczy się w sposób określony w § 4 ust. 1 pkt 2 lit. b);
- 3) innych miejsc znajdujących się na obszarze zapowietrzonym; przepisy § 5 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

§ 11. 1. Przepisy § 9 i 10 stosuje się, w obszarze zapowietrzonym, co najmniej do dnia:

- 1) ukończenia czyszczenia i odkażania przeprowadzonego we wszystkich ogniskach choroby;
- 2) uzyskania u świń we wszystkich gospodarstwach negatywnych wyników badań klinicznych i laboratoryjnych przeprowadzonych, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, w celu wykrycia lub wykluczenia choroby.

2. Badania, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przeprowadza się po upływie 30 dni od dnia ukończenia wstępnego czyszczenia i odkażania we wszystkich ogniskach choroby.

§ 12. 1. W obszarze zagrożonym:

- 1) sporządza się spis wszystkich gospodarstw, w których są utrzymywane świnie;
- 2) przepisy § 9 ust. 1 i 3—9 oraz § 11 stosuje się odpowiednio.

2. Powiatowy lekarz weterynarii wyraża zgodę na przywożenie do gospodarstwa lub wywożenie z gospodarstwa zwierząt innych niż świnie w terminie 7 dni od dnia utworzenia obszaru zagrożonego.

3. W obszarze zagrożonym termin, o którym mowa w:

- 1) § 9 ust. 4 — wynosi 21 dni;
- 2) § 11 ust. 2 — wynosi 20 dni.

§ 13. 1. Czynności związane z zabijaniem świń przeprowadza się pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii w sposób wykluczający przetrwanie i szerzenie się czynnika chorobotwórczego, a czynności związane z czyszczeniem, odkażaniem, dezynsekcją i deratyzacją przeprowadza się ponadto zgodnie z instrukcjami powiatowego lekarza weterynarii.

2. Warunki i sposoby przeprowadzania czyszczenia i odkażania są określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 14. 1. Ponowne umieszczanie świń w gospodarstwach, o których mowa w § 4, może nastąpić po upływie 30 dni od dnia ukończenia czyszczenia i odkażania w tym gospodarstwie.

2. Ponowne umieszczanie świń odbywa się przy uwzględnieniu rodzaju gospodarowania praktykowanego w danym gospodarstwie, przy czym w gospodarstwach, w których świnie są utrzymywane na otwartym terenie, ponowne umieszczanie świń rozpoczyna się od wprowadzenia świń:

- 1) które zostały zbadane i nie wykryto u nich obecności przeciwciał wirusa choroby, lub
- 2) pochodzących z gospodarstw nieobjętych ograniczeniami związanymi z chorobą.

3. Powiatowy lekarz weterynarii, po upływie 40 dni od dnia wprowadzenia świń, o których mowa w ust. 2, pobiera od tych świń próbki i przeprowadza, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, badania na obecność przeciwciał wirusa choroby.

4. Pełne ponowne umieszczenie świń w gospodarstwie, o którym mowa w ust. 2, jest dopuszczalne w przypadku, gdy badania, o których mowa w ust. 3, nie wykazały u żadnej ze świń obecności przeciwciał wirusa choroby.

5. Ponowne umieszczanie świń w gospodarstwach innych niż gospodarstwa, o których mowa w ust. 2:

- 1) przeprowadza się w sposób określony w ust. 2—4 albo

2) polega na całkowitym odnowieniu stada z zachowaniem następujących warunków:

- a) wszystkie świnie są przywożone w okresie 20 dni z gospodarstw nieobjętych ograniczeniami związanymi z chorobą,
- b) po upływie 40 dni od ostatniego dnia wprowadzenia świń, o których mowa w lit. a, powiatowy lekarz weterynarii pobiera próbki od tych świń i przeprowadza, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, badania na obecność przeciwciał wirusa choroby.

6. Niedopuszczalne jest przemieszczanie świń poza gospodarstwo, o którym mowa w ust. 2 i 5, przed uzyskaniem negatywnych wyników badań serologicznych.

7. Ponowne umieszczanie świń odbywa się pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii.

8. Powiatowy lekarz weterynarii, uwzględniając sytuację epizootyczną, może wyrazić zgodę na inny sposób umieszczania świń w gospodarstwie, o którym mowa w § 4, jeżeli upłynęło sześć miesięcy od dnia ukończenia czyszczenia i odkażania w tym gospodarstwie.

§ 15. Przepisów § 3—6 i 8—14 nie stosuje się do przypadków podejrzenia lub stwierdzenia choroby:

- 1) w rzeźni lub w środkach transportu;
- 2) u dzików.

§ 16. 1. Powiatowy lekarz weterynarii, jeżeli istnieje podejrzenie choroby w rzeźni lub w środkach transportu, niezwłocznie podejmuje, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, czynności mające na celu wykrycie albo wykluczenie choroby.

2. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia choroby w rzeźni lub w środkach transportu:

- 1) nakazuje:
 - a) niezwłoczne dokonanie uboju wszystkich świń,
 - b) zniszczenie mięsa i ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego:
 - ze świń podejrzanych o zakażenie albo o chorobę, chorych lub zakażonych,
 - skażonych albo podejrzanych o skażenie,
 - c) oczyszczenie i odkażenie budynków, sprzętu i wyposażenia oraz środków transportu;
- 2) przeprowadza dochodzenie epizootyczne;
- 3) poddaje izolat wirusa choroby badaniom laboratoryjnym, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, w celu określenia serotypu wirusa;
- 4) zakazuje wprowadzenia do rzeźni lub środków transportu zwierząt przeznaczonych do uboju lub

ich transportu, przed upływem co najmniej 24 godzin od dnia ukończenia czyszczenia i odkażania.

3. Przepisy § 6, w przypadku stwierdzenia choroby w rzeźni lub w środkach transportu, stosuje się w gospodarstwach:

1) z których pochodzą:

- a) świnie podejrzane o zakażenie albo o chorobę, chore lub zakażone,
- b) tusze świń, o których mowa w lit. a,
- c) skażone tusze świń,

2) kontaktowych w stosunku do gospodarstw, o których mowa w pkt 1

— chyba że na podstawie dochodzenia epizootycznego powiatowy lekarz weterynarii stwierdzi konieczność zastosowania innych środków.

§ 17. 1. Powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia o podejrzeniu choroby u dzików:

- 1) powiadamia posiadaczy świń i myśliwych o podejrzeniu choroby u dzików;
- 2) podejmuje czynności mające na celu wykrycie albo wykluczenie choroby, w szczególności przeprowadza badanie laboratoryjne próbek pobranych ze wszystkich odstrzelonych lub padłych dzików.

2. Powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie po stwierdzeniu choroby u dzików na obszarze, na którym nie stosuje się środków zwalczania choroby u dzików, podejmuje następujące czynności:

- 1) powołuje grupę ekspertów, w skład której wchodzi lekarze weterynarii, myśliwi, biolodzy i epidemiolodzy, której zadaniem jest współpraca w zakresie:
 - a) analizy sytuacji epizootycznej i określenia obszaru zapowietrzonego,
 - b) ustanowienia środków stosowanych na obszarze zapowietrzonym, w tym zakazu polowań i karmienia dzików,
 - c) sporządzenia planu zwalczania choroby,
 - d) przeprowadzania kontroli w celu oceny skuteczności podjętych środków;
- 2) wyznacza ognisko choroby oraz określa obszar zapowietrzony wokół tego ogniska.

3. Obszar zapowietrzony, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, określa się, uwzględniając:

- 1) wyniki dochodzenia epizootycznego;
- 2) wielkość populacji dzików na danym obszarze;
- 3) warunki geograficzne i geodezyjne;
- 4) drogi przemieszczania dzików.

4. Powiatowy lekarz weterynarii w obszarze zapowietrzonym

- 1) przeprowadza badania wszystkich świń chorych oraz padłych;
- 2) przeprowadza, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, badania wszystkich dzików odstrzelonych lub padłych, w celu wykrycia lub wykluczenia choroby;
- 3) wysyła próbki, pobrane zgodnie z instrukcją diagnostyczną, do badań laboratoryjnych w celu określenia serotypu wirusa choroby;
- 4) nakazuje:

a) posiadaczom świń sporządzenie oraz uaktualnianie spisu wszystkich świń, z podziałem na kategorie wiekowe; w gospodarstwach, w których świnie są utrzymywane na otwartym terenie, pierwszy spis przeprowadza się na podstawie danych szacunkowych,

b) używanie wskazanych przez niego środków dezynfekujących, przy wejściach i wyjściach, wjazdach i wyjazdach z gospodarstwa oraz z pomieszczeń, w których są utrzymywane świnie,

c) osobom mającym kontakt z dzikami zachowanie zasad higieny niezbędnych do ograniczenia ryzyka szerzenia się choroby, w szczególności odkażanie rąk i obuwia,

d) zniszczenie, w sposób określony w § 4 ust. 1 pkt 2 lit. b:

— mięsa i ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych z odstrzelonych lub padłych dzików oraz

— zwłok takich dzików,

jeżeli wyniki badań, o których mowa w pkt 2, były pozytywne;

5) zakazuje:

a) wyprowadzania świń z pomieszczeń, w których są utrzymywane, lub nakazuje utrzymywanie ich w miejscu wykluczającym bezpośredni lub pośredni kontakt z dzikami,

b) przywożenia i wywożenia świń z gospodarstwa bez uzyskania jego zgody,

c) wnoszenia, wwożenia na teren gospodarstwa tusz i zwłok dzików oraz ich części, a także materiałów lub przedmiotów, które mogły zostać skażone wirusem choroby,

d) wykorzystywania materiału biologicznego świń do handlu,

e) wstępu do gospodarstw, w których są utrzymywane świnie, osobom mającym kontakt z dzikami.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 11 października 2004 r. (poz. 2324)

WARUNKI I SPOSOBY PRZEPROWADZANIA CZYSZCZENIA I ODKAŻANIA

1. Powiatowy lekarz weterynarii:

- 1) określa środki dezynfekujące, jakie mają zostać użyte w celu zniszczenia wirusa choroby, oraz ich stężenia, uwzględniając:
 - a) skuteczność działania środków dezynfekujących,
 - b) charakterystykę budynków, pojazdów lub przedmiotów, które mają być poddane odkażaniu;
- 2) określa parametry techniczne dla stosowania środków czyszczących i dezynfekujących, w szczególności ciśnienie, minimalną temperaturę i czas oddziaływania, mając na względzie zalecenia producenta;
- 3) określa sposób usunięcia wody używanej do czyszczenia, mając na względzie uniemożliwienie rozprzestrzenienia się wirusa choroby;
- 4) prowadzi dokumentację dotyczącą przeprowadzonych czynności związanych z czyszczeniem i odkażaniem.

2. Czyszczenie i odkażanie obejmuje w szczególności:

- 1) spryskanie środkami dezynfekującymi wszystkich miejsc, w których były utrzymywane świnie, oraz nasączenie tymi środkami legowisk i ściółki;
- 2) usunięcie nawozu naturalnego i ściółki oraz podanie ich obróbce w celu zniszczenia wirusa choroby;
- 3) demontaż lub usunięcie sprzętu i wyposażenia z pomieszczeń, w których były utrzymywane świnie;
- 4) usunięcie tłuszczu i brudu ze wszystkich odkażanych powierzchni przy użyciu środków odtłuszczających oraz zmycie ich wodą;
- 5) szorowanie oraz zmywanie odkażanych powierzchni przy użyciu środków dezynfekujących pod ciśnieniem; środki te pozostawia się na odkażanych powierzchniach przez okres zalecany przez producenta, przy czym nie krócej niż przez 24 godziny; zmywanie przeprowadza się w sposób uniemożliwiający skażenie wcześniej zmytych powierzchni;
- 6) zmywanie odkażanych powierzchni przy użyciu wody pod ciśnieniem, po upływie okresu, o którym mowa w pkt 5;
- 7) zniszczenie sprzętu, o którym mowa w pkt 3, oraz innego sprzętu, który mógł zostać skażony — jeżeli jego oczyszczenie lub odkażenie nie jest możliwe.

3. Obróbka, o której mowa w ust. 2 pkt 2, polega na:

- 1) kopcowaniu przez co najmniej 42 dni w celu biotermicznego odkażenia, po uprzednim spryskaniu środkami dezynfekującymi, albo na niszczeniu poprzez spalenie lub zakopanie — w przypadku obornika i ściółki;
- 2) przechowywaniu, co najmniej przez 42 dni od dnia ostatniego dodania zakażonego materiału — w przypadku gnojowicy; powiatowy lekarz weterynarii może zezwolić na skrócenie okresu przechowywania gnojowicy, jeżeli została poddana innej obróbce zapewniającej zniszczenie wirusa.

4. Warunki i sposoby przeprowadzania wstępnego czyszczenia i odkażania:

- 1) przed przystąpieniem do zabijania świń podejmuje się czynności niezbędne do wykluczenia lub ograniczenia rozprzestrzeniania wirusa choroby, w szczególności zaopatruje się osoby dokonujące czyszczenia lub odkażania w sprzęt służący do przeprowadzenia odkażania, odpowiednią ilość odzieży ochronnej oraz wyłącza się wentylację w pomieszczeniach, w których świnie były utrzymywane;
- 2) wstępne czyszczenie i odkażanie przeprowadza się niezwłocznie po zabicu wszystkich świń;
- 3) sprzęt używany przy zabijaniu świń czyści się i odkaża;
- 4) zwłoki zabitych świń odkaża się poprzez spryskanie ich środkami dezynfekującymi;
- 5) krew oraz części zwłok zwierzęcych pozostałe w miejscu zabicia świń zbiera się i niszczy wraz z tymi zwłokami;
- 6) niezwłocznie po usunięciu świń z miejsc, w których były one utrzymywane, miejsca te czyści się i odkaża w sposób określony w ust. 2;
- 7) przepis pkt 6 do miejsc, w których świnie były zabijane, stosuje się odpowiednio.

5. Końcowe czyszczenie i odkażanie przeprowadza się w następujący sposób:

- 1) usuwa się nawóz naturalny, ściółkę oraz poddaje się je obróbce w celu zniszczenia wirusa choroby, w sposób określony w ust. 3;
- 2) usuwa się tłuszcz i brud ze wszystkich odkażanych powierzchni przy użyciu środków odtłuszczających, a następnie zmywa się te środki przy użyciu wody;

- 3) zmywa się odkażane powierzchnie przy użyciu środków dezynfekujących pod ciśnieniem; środki te pozostawia się na tych powierzchniach przez okres zalecany przez producenta, przy czym nie krócej niż przez 24 godziny; zmywanie przeprowadza się w sposób uniemożliwiający skażenie wcześniej zmytych powierzchni;
 - 4) po upływie siedmiu dni od dnia ukończenia czynności, o których mowa w pkt 3, czynności, o których mowa w pkt 2 i 3, wykonuje się ponownie, a następnie zmywa się odkażane powierzchnie przy użyciu wody.
6. Powiatowy lekarz weterynarii może ustalić szczególne sposoby czyszczenia i odkażania w przypadku gospodarstw, w których świnie są utrzymywane na otwartym terenie.
 7. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do obróbki, o której mowa w ust. 2 pkt 2.